

цѣли три дни се протакала. Солдатитѣ голи, боси и измокрени отъ силния дѣждѣ, едвамъ се влачили къмъ Пловдивъ.

На 11-й пристигналъ изъ Пловдивъ Хаджи Юзбаши съ 100 д. конница. Турцитѣ му казали да си отиде надирѣ, защото съ 100 д. той неможе да пази града а може би и по годѣмо зло да принесе. Юзбашията не се противилъ на това, поискалъ коля, натоварилъ военнитѣ припаси които се намирили въ джамията, испратилъ ги за Пловдивъ, а на другия денъ и той заминалъ къмъ с. Митиризово. Обаче въ полето се показали около 200 д. казаци, впуснали се слѣдъ него, гонили го до моста на р. Стрѣма въ селото Баня нѣ сполучилъ да избѣгне.

Казацитѣ пристигнали въ Карлово, обезоръжили турското население, уредили отъ въоръжени българе стража която да варди тишина и порядъкъ, при това и никого да непуска извънъ града. До вечерята казацитѣ пакъ се завърнали въ Калоферъ, а нѣкои отъ турцитѣ избѣгнали тайно за Пловдивъ и съобщили че въ Карлово нѣма нито единъ русинъ.

Кямилъ паша веднага потеглилъ за Карлово съ 10,000 д. редовна войска и около 2,000 д. черкези и башибозуци. Тѣ пристигнали на чукурлийския рѣтъ „ушитъ“, гдѣто цѣли три дни пресѣдели и не се рѣшавали да настѣпятъ.

На 16-й казацитѣ пакъ пристигнали изъ Калоферъ обиколени отъ стотини селяни за да имъ се поварадватъ и когато почнали да обиратъ останалото въ турцитѣ оръжие, слухъ се прѣсналъ че въ многочисленната турска войска се забѣлжило движение и казацитѣ се завърнали въ Калоферъ.

На 17-й гражданитѣ турци се показали надути, горди, съ прѣзрителенъ погледъ и българското население като че почувствувало нѣкаква опасностъ за себе, взело да се тревожи, да се безпокои, да се страхува, всякой се прибиралъ у дома си и не искалъ да излезе на улицата.

На 18-й войската почнала да приближава и полето почервенело отъ фесове. Гражданитѣ турци, които на 6-й Юлий вѣра и клѣтва давали и писменни условия правила, за да покровителствуватъ въ този случай българитѣ, всичко забравили.

Въ ч. около два сл. пл. войската и башибозуцитѣ обиколили града отъ всѣду за да не избѣгне нѣкой, нападнали отъ тритѣ главни входа и, съ влизанието си още, когото отъ българитѣ срѣщали и застигвали, билъ той мъжъ, жена или